

Bilag 9.

FÆLLESREPRÆSENTATIONEN FOR DANSKE ARBEJDSLEDER- OG TEKNISKE FUNKTIONÆRFORENINGER

Den 15. januar 1971.

Undertegnede funktionærorganisationer tillader sig herved at fremkomme med følgende kommentarer til det af finansministeren den 7. oktober 1970 fremsatte forslag til lov om beskatning af pensionsordninger m. v.:

Ad § 2.

Ifølge forslaget § 2, nr. 4, litra a, kan alderspensionen tidligst komme til udbetaling fra det fyldte 60. år, medmindre lavere aldersgrænse godkendes af ligningsrådet. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, at undtagelse fra hovedreglen kun skal kunne gives i visse generelle tilfælde, jfr. lovforslagets side 22, spalte 1.

Forholdet er imidlertid det, at den igangværende strukturrationalisering i mange tilfælde vil gøre en førtidspensionering, d. v. s. pensionering før opnået 60 års alder, nødvendig.

Også bestemmelsen i forslaget § 2, nr. 4, litra d, hvorefter pension til efterlevende børn længst kan løbe til børnenes fyldte 24. år, kan i særlige tilfælde virke urimelig. Hvis der f. eks. er tale om et fysisk eller psykisk svagt udrustet barn, bør faderen gennem en overlevelserente kunne sikre dette barn efter sin død.

Det bemærkes i denne forbindelse, at ifølge forslaget skal der af kapitalpensionsudbetalinger til livsarvinger i alle tilfælde kun svares en afgift på 25 pct., hvad enten de pågældende er over eller under 24 år; medens der af børnepensioner til børn over 24 år efter forslaget altid skal svares en afgift på 35 pct. af forsikringens værdi.

Vi henstiller, at reglerne i § 2 udvides med en undtagelsesbestemmelse, der tillader, at 24 og 60 års grænserne kan fraviges ikke alene i generelle tilfælde, men også hvor der i enkelttilfælde er trang dertil.

Ad § 17.

De i forslaget § 17 indeholdte muligheder for arbejdsgiverne til at tage forbehold om,

at forsikringsydelse i visse tilfælde skal kunne tilfalde dem selv, bør udvides.

Forholdet er det, at udbygningen af de offentlige pensioner har medført, at flere og flere arbejdsgivere og funktionærer bliver interesseret i at tage de offentlige pensioner i betragtning ved fastsættelse af størrelsen af de forsikringsmæssige alderspensioner for de ansatte, f. eks. således at den forsikringsmæssige alderspension sammenlagt med et beløb svarende til fuld A. T. P. + folkepension til enlige på pensioneringstidspunktet, dvs. ved 67 års alderen, ikke må overstige 60 eller 70 pct. af medarbejderens slutløn.

En række koncessionerede virksomheders pensionsordninger er direkte opbygget efter statens og kommunernes system med „samordningsfradrag“.

Stigninger i de offentlige ydelser kort tid før pensioneringstidspunktet vil kunne medføre, at de samlede ydelser på pensioneringstidspunktet bliver for store. Ud fra den betragtning, at parterne i arbejdsforholdet har skønnet, at den fastsatte procent giver en passende pensionsdækning, bør arbejdsgiveren kunne forbeholde sig ret til de overskydende ydelser i lighed med, hvad der er tilfældet for bonus' vedkommende. Motiveringen herfor er ganske den samme, jfr. bemærkningerne pag. 42, spalte 1.

Det er rent tekniske årsager, der medfører, at den stipulerede samlede pensionsydelse i visse tilfælde ikke kan rammes nøjagtigt, og det forekommer særdeles nærliggende, at en negativ indstilling til den her foreslåede udvidelse af arbejdsgiverens forbeholdsmuligheder vil medføre en sænkning af pensionsdækningen til skade for de ansatte.

Ad § 50.

Af forslaget § 50, stk. 3, 2. pkt., fremgår, at det er en forudsætning for delvis skattefrihed for løbende udbetalinger hidrørende fra en pensions- eller anden renteforsikring, at denne opfylder alders- og begunstigelsesbestemmelserne i forslaget § 2 eller §§ 5-7.